

ÜLKEMİZDE İLK MADEN MÜHENDİSLERİ

Dünyada ilk maden teknik okulu 1736'da Avusturya'da kurulmuştur. 1762'de, Avusturya kraliçesi Maria Therasa Yukarı Macaristan'da (günümüzdeki Slovakya Cumhuriyeti) Schemnitz'de imparatorluğun varlığını sürdürmek için maden ve metalurji tesislerini yönetebilecek mühendisler ve günün bilim ve teknolojisi ile donatılmış yöneticiler yetiştirmek için Maden Akademisi'ni kurmuştur. Bu okul dünyadaki ilk maden mühendisliği okulu olarak literatürlerde yer almaktadır. Daha sonraları 1756'da Potosi (sömürge İspanya'sındaki Bolıvy), 1765'de Freiberg (Almanya), 1770'de Berlin (Almanya), 1773'de Saint Petersburg'da (Rusya) da maden mühendisliği öğretimi veren okullar açılmıştır.²³

Türkiye'de yerbilimlerinin yüksek öğrenime girmesi Tanzimat Devri'nden sonra başlar (1839). Tanzimattan önce, İstanbul'da "Tıphane" adıyla 4 sınıflı bir Tıbbiye Mektebi açılmış (1827) ve bundan ayrı olarak Cerrahhane adıyla bir mektep de bulunmaktadır. 1836'da bu iki müessese birleştirilerek 6 sınıflı "**Mekteb-i Tıbbiye-i Şahane**" adıyla yeniden kurulmuş ve 1850'de bu mektep iyileştirilmiştir. Dr. Abdullah Bey bu mektepte "**İlm-i Arz ve Maadin**" (Yeryüzü Bilimi ve Madenler) dersleri vermiştir.²⁴

1870 yılında Askeri Tıbbiye'de öğretim Türkçeleşince, burada jeoloji ve mineraloji derslerini Fransızca olarak veren Dr. Abdullah Bey'in derslerini Binbaşı İbrahim Lütfi Bey Türkçe'ye tercüme etmeye başlamış ve 1874'de (1291) Abdullah Bey ölünce, Mektebi Tıbbiye-i Şahane'nin İlmülarz ve Maadin (Jeoloji ve Mineraloji) muallimliğine atanmıştır. İbrahim Lütfi Paşa 1867 yılından itibaren Askeri Tıp Okulu'nda önce Patolojik Anatomi muallim muavini, 1870'de Dr. Abdullah Bey'in muavini olmuş, jeoloji ve mineraloji derslerini Türkçe'ye çevirmiştir. 1874'de Dr. Abdullah Bey'in ölümü üzerine de dersin muallimliğine (profesörlüğüne) getirilmiş ve bu dersi ölünceye kadar bu okulda okutmuştur. Dr. Abdullah Bey ve İbrahim Lütfi Paşa, öğrencilere derste göstermek için, düzgün ve düzenli taş ve fosil koleksiyonu yapmıştır.²⁵

Osmanlı madenciliğinin 17. ve 18. yüzyıllarda çöktüğü, teknoloji birikiminin yok olduğu, ustaların dağıldığı bilinen bir gerçektir. İkinci gerçek de, medrese eğitim düzeninde madenciliği oluşturan bilim dallarından hiçbirinin yer almadığıdır. 19. yüzyılda Osmanlı, para basımı için dışarıdan ucuza aldığı madenlerden yoksun kalınca, iç kaynaklara yönelmek zorunda kalmıştır. Bu olguya batılıların siyasal çekişmeleri ile Ereğli Kömür Havzası'nın bulunuşu da eklenince, ülke madenciliği dirilme sürecine girmiştir. Bu canlanmanın işaretlerini, 1827 yılında İbrahim Ethem adlı bir gencin, maden mühendisliği öğrenimi için yurt dışına (Fransa) gönderilmiş olmasıyla, 1858 yılında Arazi Nizamnamesi'nin ve 1862 yılında da ilk Maden Nizamnamesi'nin yürürlüğe konulmasında buluyoruz.

²³ "The Birth and Development of the Geological Sciences" **F.D. ADAMS**, 1938, Baillière, Tindall and Cox, London.

²⁴ "Halil Ethem ELDEM: Temel Bilimler Dalında Avrupa'da İlk Doktora Yapan, Darülfünun Jeoloji-Mineraloji Muallimi" **Kemal ERGUVANLI**, Yeryuvarı Dergisi, Ağustos 1982

²⁵ "Yerbilimlerini Mekteb-i Tıbbiye'de İlk Kez Türkçe Okutan Hoca İbrahim Lütfi Paşa", **Kemal ERGUVANLI**, Yeryuvarı Dergisi, Ağustos-Kasım 1980

İbrahim Ethem yüksek öğrenimini maden mühendisliği dalında Fransa'da yapmıştır. Yeraltı zenginlikleri bu denli çok olan ülkemizde maden mühendisi yoktur. İbrahim Ethem eğitiminde Nobel Ödülü sahibi ünlü biyokimyacı Louis Pasteur'le lise çağlarında sınıf arkadaşı olmasına rağmen okulunu birincilikle tamamlamıştır (1839).

Daha sonra yüksek öğrenimini maden mühendisliği dalında Ecoles des Mines de Paris'de tamamlayarak yurda döner. Türkiye'ye dönüşünde bu meslekte çalışmak istese de (6,5 yıl çalışabilmiştir), zengin batı kültürü, üstün Fransızcası, yönetim alanındaki yetenekleri ile devletin üst kademelerinde değişik görevler alır. Elçiliklerde bulunmasının ardından sırası ile Dışişleri, Ticaret, Maarif, Bayındırlık, İçişleri, Adliye Vekillikleri'nde bulunmuş ve Mithat Paşa'nın yerine Sadrazam (Başbakan) olur.

1839'da Türkiye'ye dönen İbrahim Ethem, 1840'da Ergani madenlerine baş mühendis olarak tayin edilmiştir. Daha sonra Gümüşhacıköy'e müdür olarak atanmış ve 1845'de Keban ve Giresun Sarıyer madeninde, 1846'de de Amasya'da çalışmıştır. İbrahim Ethem bundan sonra birçok idari işlerde ve Meclisi Maarif ve Şurayı Devlet aza ve reisliklerinde bulunmuştur. İbrahim Ethem Paşa, Ticaret Vekili iken hükümete mali kaynaklar sağlamak, bu tarihlere Avrupalılar tarafından madenlerimizi işletme istekleri karşısında, *"onların dilinden ve ilminden anlar eleman yetiştirmek ve zarar görmemek gayesiyle"* meslek okullarını açmayı düşünmüştür. Bu gelişmeler üzerine, 1872 yılında **"Orman ve Maadin Mektebi"** kurulmuştur.

Bu okuldaki eğitim programının, günümüzün modern maden mühendisliği eğitimine çok yakın olduğu gözlenmektedir. 1893 yılında da Orman Bölümü Halkalı Ziraat Mektebi'ne nakledilmiştir. Maden Bölümü de kapatılmıştır. Kapatma gerekçesi; madencilik eğitiminin yurt dışında yapılmasıdır. Orman Mektebi'nden 7 dönemde 49 Orman ve Maden Mühendisi mezun verildiğini öğreniyoruz. Osmanlı arşivlerine göre yurdumuzda Maden Mühendisi yetiştirildiğine ilişkin başka hiçbir belgeye rastlanılmamıştır.²⁶

Bu okulların yeri, hocaları, mezunları, kaç yıl öğretim verdiği hakkında maalesef elimizde kesin bir bilgi yoktur. Fakat bu okulun İbrahim Ethem Paşa tarafından kurulduğu ve İbrahim Ethem Paşa'nın burada hocalık yaptığını biliyoruz. 1928 yılında, **Zonguldak Yüksek Maden Mühendisi Mektebi Alisi** ilk mezunlarını verinceye kadar, ülkemize maden bilim ve teknolojisini getirenler, yurt dışında eğitim görmüş, mühendis ve teknisyenlerdir.

TÜRKİYE'DE ÖĞRENİM GÖREN İLK MADEN MÜHENDİSLERİ²⁷

Türkiye'deki **"Türk Maden Teknik Elemanı"** miktarının yetersizliği dikkate alınarak, madenciliğin ihtiyaç duyduğu mühendisleri yetiştirmek üzere, Zonguldak'ta 1924 yılında T.C. İktisat Vekilliği'ne bağlı dört yıl tedarik devreli **"Yüksek Maadin Mühendisi Mektebi Alisi"** açılmış ve başına müdür olarak İstanbul Yüksek

²⁶ "Türkiye'de Yerbilimleri Öğretiminin Tarihçesi", **Hamit Nafiz PAMİR**, Yeryuvarı Dergisi, Kasım-Aralık 1979

²⁷ "Maden Mühendisliği Eğitiminin Tarihçesi" **Nadir AVŞAROĞLU**, Yayınlanmamış Rapor, 2001, TMMOB Maden Mühendisleri Odası Kütüphanesi

Mühendis Okulundan Profesör "Müderri" M. Refik FENMEN tayin edildiği gibi yurt dışından da bir kısım yabancı öğretmenler getirilmiştir.

Ereğli Şirketi teslim tutanaklarında askeri kışla olarak görülen, şimdiki Endüstri Meslek Lisesi'nin tarihi binaları, I. Dünya Savaşı sırasında askeri kışla olarak yapılmıştır. İnşaatın finansmanını, o zaman taşkömürü ocaklarını işleten şirketlerin iane olarak karşıladıkları bilinmektedir.

Binalar önceleri "Maden Fen Memuru Mektebi" olarak kullanılır. Bu okul Topoğraf, Jeometr, Başçavuş gibi teknik elemanlar yetiştirir. Daha sonra Havzada mühendis ihtiyacını karşılamak amacıyla 1924 Yılında açılan "Yüksek Maadin ve Sanayi Mühendis Mektebi" kurulur. Maden mühendisi yetiştirmek amacıyla kurulan okul, Türkiye Cumhuriyeti'nin kurduğu ilk yüksek okuludur. Bu okul, savaştan yeni çıkmış ve tamamen kendi öz gücüne dayanarak ülkeyi yeniden kurma amacındaki genç Türkiye Cumhuriyeti'nin umudu olmuştur. Okulun kuruluşunda, zamanın en gelişmiş okullarından Belçika'nın Mons şehrindeki "Ecole des Mines" örnek alınmıştır. 1925'te tayin olan Okulun kurucusu ve müdürü aynı zamanda Elektrik Bölümü hocası, Elektrik Yüksek Mühendisi Profesör Mehmet Refik FENMEN (1882-1951) görevini okulun kapatıldığı 1931 yılına dek sürdürdü.

Bu okulun kurucusu ve müdürü M. Refik FENMEN, ülke madenciliğine hizmeti kendisine ideal edinmiş, "bilgili ve çalışkan" öğrenciler yetiştirmeye büyük önem veren değerli bir eğitimcidir. Okulun madencilikle ilgili diğer bütün mesleki ders hocaları da Avrupa'da öğrenim görmüş değerli Maden Mühendisleri olup, ayrıca Belçika'dan gelmiş dörtte mesleki uzmanlık sahibi ve deneyimli hoca bulunmakta idi.

1924'den 1927 yılına kadar ilk dönemlerde İstanbul Yüksek Mühendis Mektebi'nde olduğu gibi lise sınıfları arasından imtihanla ve sonradan sadece Lise mezunları arasından seçilen leylî meccani (parasız yatılı) öğrencilere değerli bir öğretim kadrosuyla ciddi bir öğretim yaptırılmıştır. Okulda gösterilen derslerin madencilığe ait olan uzmanlık kısmındaki yabancı profesörlerin ders müfredatını doğrudan doğruya takip edebilmeleri için öğrencilere okula girişlerinden itibaren haftada 10 saat Fransızca kursları verilmiştir.

Ayrıca teneffüslerde dahi öğrencilerin aralarında Fransızca konuşmalarını sağlayan sıkı bir disiplin, İsviçreli bir Fransızca öğretmeni tarafından tesis ve tatbik olunmuştur. Böylece Fransızca öğretilmiş öğrencilere ders kitabı olarak Fransızca teknik kitapların en modernleri her yıl parasız olarak verilmiştir. Tamamlayıcı olarak da Fransızca Teknik Kütüphane kurulmuştur. Bu sayede, Batı dünyasının teknik literatürü içine, tercüme yoluyla değil, doğrudan doğruya girme imkanı sağlanmıştır.

Laboratuvarlarıyla, koleksiyonlarıyla, her türlü cihazlarıyla zamanın en modern bir Maden Yüksek Mühendisi Mektebi halinde çabuk gelişen bu okulun mezunları, tatilleri sırasında Türkiye'deki madenlerde ve mezuniyeti takiben 3 ay da Avrupa'daki madenlerde ciddi bir stajdan geçirildikleri için, mevcut yerli yabancı maden şirketlerince maddi ve manevi çok iyi şartlarda derhal angaje edilmişlerdir. Öğrenciler her tedris yılı sonunda bir ay ocaklarda işçi gibi çalışarak staj yaptıkları gibi, okulu

bitirimlerinde de Avrupa'daki maden ocaklarına staja gönderilirdi. Bu stajlarını başarı ile tamamlamayanlara da diplomaları verilmezdi.

Zonguldak Yüksek Maadin Mühendisi Mektebi Alisi 1924 yılında açılmış, ilk mezunlarını 1928 yılında vermiştir. Ancak bu yüksekokul pek kısa ömürlü olmuş ve 1931 yılında son mezunlarını verdikten sonra kapatılmıştır. Okuldan 1924-1931 yılları arasında toplam 70 Maden Mühendisi mezun olmuştur.

1924-1925, 1925-1926 ve 1926-1927 dönemlerinde lise sınıfları (ortaokul mezunları), 1927-1928 ve 1928-1929 dönemlerinde ise sadece lise mezunları arasından sınavla öğrenci alındı. 1929 yılından sonra okula öğrenci kaydı yapılmadı.

1924-1925 ve 1925-1926 dönemlerinde, Matematik Profesörü Kerim Bey, Fizik Profesörü Hayri Bey ve Kimya Profesörü Mehmet Akif Bey tarafından, sadece temel dersler verildi. 1926-1927 döneminde başlayan meslek dersleri için Belçika'dan 4 adet ve Fransızca dersi için İsviçre'den 1 adet profesör getirtilerek dersler Fransızca vermeye başlandı ve bu eğitim kadrosu Fransızca bilen Türk futbol, voleybol ve tenis eğitmenleri sağlanarak güçlendirildi. 1925 ile 1927 yılları arasında iki büyük bina daha ilave edilerek, Mineraloji ile Petrografi koleksiyonları oluşturuldu ve Sinai (Endüstriyel) Kimya Laboratuvarı kuruldu.

Okulun son devrelerinde, ülkemizin ihtiyacından fazla Maden Mühendisi mezun olduğunun ileri sürülmesi üzerine, okul müdürü M. Refik FENMEN okulun genişletilerek mühendisliğin başlıca dallarında geniş bilgi sahibi sanayi mühendisleri de yetiştirilmek arzusuyla okulu "**Maadin ve Sanayi Mühendisi Mektebi Alisi**" haline çevrilmesine çalışmış ise de, 1931 yılında mezun verildikten sonra okul kapatılmıştır.²⁸

Okul kapatılmadan önce İktisat Vekaleti'nin (Ekonomi Bakanlığı) okulu kapatma gerekçesi şu şekilde belirtiliyor, "*Çıkarılacak madenlerle ilgili gereksinime yeterli olacağı ya da fazlasının işsiz kalacağı, 1929 Dünya ekonomik bunalımının Türkiye'yi etkilemesi gerekçeleriyle ve T.C. Hükümeti'nin tasarruf önlemi alması*" nedenleriyle geçici olarak kapatılmıştır. Kapanma nedeniyle okulu bitiremeyen 3. sınıfın öğrencileri İstanbul'daki yüksek okullara nakledilmişlerdir. Müdür Mehmet Refik Bey İstanbul'a tayin edilmiştir.²⁹

Cumhuriyetten önce, Türkiye'deki madenlerde ve Zonguldak Havzasında tek tük maden mühendisi mevcut iken, Türk madencilğine Etibank'a, MTA'ya değerli hizmetlerde bulunmuş, daha sonraki yıllarda aralarında bakanlık (İhsan SOYAK), milletvekilliği (Rauf ALPSOYLU, Naim KROMER, Cemal KIPÇAK) ve şairler (Behçet Kemal ÇAĞLAR) gibi birçok değerli maden mühendisi yetişmiş olan bu okulun 1928-1931 yılları arasındaki mezunları aşağıdaki tabloda verilmiştir.

²⁸ "Zonguldak Yüksek Maadin Mektebi Alisi'nin Kuruluş Yılları", **Bahri SAVASKAN**, 1954, (Kitap olarak hazırlansa da basılamamış kendi daktilo yazıları)

²⁹ Maden Teknisyen ve Başçavuş Okullarımız, MTA Dergisi, 2/34, 1945

1928 Mezunları (16) 1929 Mezunları (12) 1930 Mezunları (17) 1931 Mezunları (25)

Ruhi ALKOR
Zülkerem ALTAY
Kudret ARGUN
Tevfik AYYILDIZ
Ö.Hulusi BARUTOĞLU
Faik BİRKAN
Bahattin BİRSAN
Selahattin GÖKTUĞ
Yusuf GÜRATA
Hakkı KÖK
Naim KROMER
Cemal KURTULAN
Hulusi ORPEN
Mazlum ÖĞET
Fuat TARI
Nevzat YERDEL

Cevad ADIGÜZEL
İhsan AYL
Behçet Kemal ÇAĞLAR
Ahmet KALAYCI
Cemal KIPÇAK
Nuri KIRCI
Sadi MİMAROĞLU
İbrahim NARŞAP
A.İhsan SOYAK
Nevzat URUK
Nihat ÜSTÜNEL
Cafer ZADİL

Nazım ADASAL
Mustafa AHİ
Cemil AHMET
Kâmil AKAT
Rahmi AKINCI
Ekrem BEKSOY
Niyazi DURUSOY
Mustafa Sami ERK
Enver ERKMEN
Hakkı EVİNSEL
Emin HARAÇCI
Sadettin PEKMEZCİLER
Bahri SAVAŞKAN
Kemal SİLİMEN
Reşat SİLİMEN
Halim TÜRKMEN
Zeki YERDELEN

Hamdi ADALI
Celâl ADIBELLİ
Şerif AKKUTAY
Kazım AKYEL
Rauf ALPSOYLU
Mazlum ANGIN
Cemalettin BAŞGÖZE
Cemil BAŞGÖZE
Celâl Ferit ÇINAR
Adnan DEMİRCİ
Fahrettin DORUK
Mahir EDİSON
E. Necdet EGERAN
Hilmi EREL
Nebil EZGÜ
Azmi HALULU
Kâmil HAZNEDAROĞLU
Sıtkı KOÇMAN
Mazlum KUROSMAN
Mücteba MEHMET
Necdet ÖZDİNÇ
Hilmi SANALAN
Hikmet SÖZEN
Rıza TUNA
Kadri YERSEL

ÜLKEMİZDE MADEN MÜHENDİSLİĞİ ÖRGÜTLENMELERİ

Dünyada oluşturulan ilk maden mühendisliği örgütlenmesi American Institute of Mining Engineers (AIME) dir. AIME 22 maden mühendisinin girişimi ile 1871 yılında Pennsylvania'ya bağlı Wilkes-Barre'de kurulmuştur. Kuruluş tüzüğünde AIME'nin amacı mühendislik bilimindeki ilerlemeleri, bilim ve sanattaki (arts and sciences) gelişmeleri mineral, metal, malzeme ve enerji kaynaklarına uygulanması olarak belirtilmiştir. Günümüzde 90.000'e yakın üyesi bulunmaktadır.

1924'den önce Türkiye'de bir kaç tane maden mühendisi bulunmaktadır. Bazı çalışmalara göre bu rakam 37 civarındadır. Kaldı ki bu 37 maden mühendisinden bazıları maden ve petrol mühendisi veya jeolog-maden mühendisi gibi günümüzde net karşılığı olmayan diplomalara sahiptir. Bu mühendisler, Fransa'da veya Almanya'da öğrenim görmüşlerdir. Reşit GENÇER, Abdullah Husrev GULEMAN, Hadi Yener, Seferiadis gibi. ... 1931'de kapanan Yüksek Maadin Mühendisi Mektebi Alisi'nin ardından, 1935'de Maden Tetkik ve Arama Enstitüsü kurulmuş ve yurt dışına imtihanla lise mezunu öğrenciler gönderilerek Maden Mühendisleri yetiştirilmiştir. Bunlar yurt dışında Bachelor of Science (BS) lisans diplomasından sonra bir veya iki yıl daha okuyarak Master diploması da almışlar, bazıları da doktora yapmışlar ve bu şekilde Yüksek Mühendis ve Doktor Mühendis unvanını almışlardır. MTA'nın yetiştirdiği maden mühendisleri 1943'den itibaren Türkiye'ye dönmüşler ve ülkemizin

çeşitli yerlerinde çalışmaya başlamışlardır. 1950-1955 arasında, Zonguldak'ta yeniden bir Maden Mühendis Mektebi açılmış, maden teknisyenleri bir süre bu okulda kurs görerek maden mühendisi unvanını almışlardır. Bu arada, bu okuldan, dört yıllık eğitim gören maden mühendisleri de diploma almışlardır.

Maden mühendislerinin çok olduğu ve madencilik faaliyetinin geniş çapta yer aldığı Zonguldak'ta, maden mühendisleri, madencilik faaliyetinin gelişmesine hizmet etmek için bir araya gelme ihtiyacını duymuşlar ve TÜRK MADEN YÜKSEK MÜHENDİSLERİ CEMİYETİ'ni kurmuşlardır. Cemiyete TC uyuğunda bulunan maden mühendislerinin üyeliği kabul edilmiştir. Bu kuruluşa ait resmi yazı ile bu kuruluşun ana tüzüğü'nün bazı maddeleri aşağıdaki sayfalarda belirtilmiştir.

Cumhuriyetin ilk maden mühendisleri derneği "Türk Yüksek Maden Mühendisleri Cemiyeti" adı altında; Zonguldak'ta, 1930'da Maden Mektebi binasında, Behçet OKTAY ve maden mektebi mezunları İhsan SOYAK, Bahri SAVAŞKAN, Zeki YERDELEN, Odamızın ilk başkanı Nevzat YERDEL, Nazmi Bey ve Halil Bey tarafından kurulmuştur.³⁰

Zonguldak Türk Yüksek Maden Mühendisleri Cemiyeti'nin kurucuları; emekli maden işçisi Erol ÇATMA'nın 45 sayılı (1990) Odamız bülteninde yayınladığı "Havza-i Fatimiye Füzyonu" adlı makalesinde ve TTK Haber Dergisi'nin Eylül 2001 tarihli sayısında yukarıdaki isimlerden oluştuğu belirtilmiştir. Ancak, gerek Zonguldak Maden Mektebi'nden mezun olan 70 meslektaşımız arasında, gerekse de Zonguldak İl Emniyet Müdürlüğü'nün 67.09.058 sicil no ile dernekler yasası gereği kayıdı yapılan Zonguldak Türk Yüksek Maden Mühendisleri Cemiyeti tüzük kayıtlarında, Cemiyet'in kurucuları; İhsan AYLA, İhsan SOYAK, Mustafa Sami ERK, Yusuf GÜRATA ve Zeki YERDELEN olarak gözükmektedir.

Cemiyet; Maden Mektebi 1929 dönemi mezunlarından Behçet Kemal ÇAĞLAR'ın katkıları ile "MADEN" adlı bir dergi çıkarır. Bu derginin 1938 yılındaki bir sayısında Zonguldak'taki madencilik ve Türk Yüksek Maden Mühendisleri Cemiyeti'nin çalışmaları aşağıdaki şekilde tanıtılmıştır.³¹

"Eski devirlerde Havza hayatı, ecnepleri doyuran ve en bilgisiz şekilde soyulan bir diyardı. Cumhuriyet Havza'yı kafanın ışığı ile fethetmektedir. Cumhuriyetten evvel tektük Türk maden mühendisi vardı. Cumhuriyet 1929'da Zonguldak'ta Maden Mühendisi Mektebini tesis etti. (Okul burada yazılanın aksine 1924 yılında öğrenime açılmıştır.) Burada dört ders yılında (70) Türk maden mühendisi yetiştirildi. Bilâhare mühendislerin, Avrupa'da yetiştirilmesi düşünülerek bu mektep kapandı. Şimdi amele çavuş mektebi olarak faaliyettedir.

Bugün Havza'da 37 Türk ve 19 ecnebi mühendis vardır. Türk Yüksek Maden Mühendisleri Cemiyeti 1930 senesinde teessüs (oluşturulma) etmiştir. 103 asli ve 17 de fahri azası (üyesi) vardır. Cemiyet 1935 senesinden itibaren esaslı bir faaliyete girerek halihazırdaki binasını tefrişe muvaffak olmuştur.

³⁰ Havzanın Tarihçesi, Bahri SAVAŞKAN

³¹ Maden Müh. Ekrem Murat ZAMAN, 'ın Zonguldak Havzası'nın Tarihçesini konu alan kitap taslağından

Cemiyetçe, memleketimizin içtimai (sosyal) kalkınmasında küçük bir yer işgal edebilmek teşebbüsünde (girişiminde) bulunmuş olmak maksadı ile muhtelif zamanlarda toplantılar, çaylar ve balolar tertip edilmiştir.

Cemiyetin asıl gayesi arkadaşlar arasında birlik temini ile beraber icabı halinde yardıma muhtaç olan arkadaşlara ve kimsesiz kalan arkadaş aileleri ve çocuklarına maddi manevi yardımlar yapılmasıdır. Nitekim iki arkadaşın yetim bıraktığı çocukları Cemiyet tarafından leyli (yatılı) olarak tahsil ettirilmektedir. Bundan başka Cemiyet halihazırda yalnız havzada bulunan bilumum arkadaşların şirketler tarafından sigorta ettirilmesini temin ettiği gibi şirketlerle alâkası olamayan maden idaresindeki arkadaşların nisf (yarı) sigorta primleri de Cemiyet tarafından verilmektedir.

Cemiyet arkadaşların fenni bilgilerini arttırmak ve arkadaşlara kendi sahalarında tetkik ve tettebbü (takip) fırsatını verebilmek için Maden isminde bir mecmua çıkardığı gibi Maden Tetkik ve Arama Enstitüsü'nün her iki ayda bir intişar (yayınlama) etmekte olan mecmuasını da tedarik (sağlamak) ederek bütün arkadaşlara bedelsiz olarak göndermektedir. Ayrıca Cemiyet salonunda okunmak üzere ecnebi maden ve iktisadi mecmualarını da getirtmektedir."

Türk Maden Mühendisleri Cemiyeti'nin II. Kanun 1936 tarih ve 1 nolu sayısında yayınlana "Kogra ve Yeni İdare Hey'eti" başlıklı yazı ise aşağıdaki gibidir.

"Kısa bir zaman bazı sebeplerle çalışma durgunluğu geçiren Türk Mağden Mühendisleri Cemiyeti 12/10/935 ve buna ek 16/11/935 tarihlerinde iki kongre ile toplanarak cemiyet üyelerinin kültürel ve teknik varlık ve ilerilik kuracak esaslar üzerinde görüşmeler yaptı ve kararlar verdi.

Vatanın muhtelif köşelerinde vazife gören 103 mağden mühendisi arkadaştan 54 dü kongraya filen iştirak etti. Ocaklarda ve mesleklerinin tabii hayatında olduğu gibi bu kongrada da derin bir sevgi ve kardeşlik kaynaşdı.

Çok samimi, çok tatlı geçen bu kongrada muhabbet ve bağlılığın, karşılıklı itimat ve saygı hislerinin coştığı ve kaynaştığı göze çarpıyordu. Her bir arkadaşın biricik düşüncesinde yalnız vatan ülküsü, meslek aşkı ve yekdiğerlerine olan sevgi ve bağlılık ile ilerlemek ve vazifesini daima ileri götürmek, yükseltmek azmi ve kararı yaşıyordu.

Türk mağden mühendisleri için hakimi oldular, yükseldiler ve yükseltiler. Henüz pek yakın senelere kadar yalnız yabancıların başardığı ve başaracağı zannedilen yüksek sanayide Türk gençleri birden ön safta ve en kudretli işlerin başında göründüler. Çünkü buna hak kazandılar. Bugün Havzamızda 12.000 işçinin 2,5 milyon tonun idaresi, tekniği bu ellerde yürüyor, diğer vatan köşelerinde sakin ve mütevazi çalışan arkadaşlarımızın ise başardıkları işler herhalde bundan daha az önemli değildir. Cumhuriyet devrine değin resmi dairelerimize kadar sokulan ve vatanın en mahrem işlerinde parmakları yürümüş olan yabancılar bugün hemen hemen kalmamış gibidir. Bazı mağdenlerde ve sanayiinin bazı şubelerinde tek tük mütehassıslar yanında bilgi ve yüksek şuuru ile yine Türk mağden mühendislerini görüyoruz.

... Kongramız, geçen iki senenin övün ve yeniden kuvvet veren sakin ve mütevazı çalışmaların, özünü ve ruhunu bir araya toplamıştı. Verdiği kararlarda da tıpkı karanlık ocaklarda bir yıldız gibi parlayarak yol açan lambası gibi Türk vatanına, Türk varlığına borçlu olduğu vazifesini başarmasını anlattı ve aydınlattı. Bununla beraber yapılacak işlerin henüz başında olduğumuzu daha doğrusu henüz iş başına geçmiş olduğumuzu görüyoruz. Biz bu iş başına geçmek için kazandığımız itimadın hak edilmesini bildiğimiz gibi büyük işleri aldığımız hız ile dayandığımız Cumhuriyet ve milli ülkümüzle başarmağa da azmettik."denilmiştir.

1951 yılında Zonguldak İl Emniyet Müdürlüğü'nün 14 Nisan 1951 tarih ve 766 sayılı yazısında;

"Türk Yüksek Maden Mühendisleri Derneği Başkanlığı'na

23/3951 gün ve 3299 sayılı yazıya karşılıktır.

Derneğinizin yeniden düzenlenen ana tüzüğünün Cemiyetler Kanunu hükümlerin uygun olduğu İl Hukuk İşleri Müdürlüğü'nün 12/4/1951 gün ve 146/12 sayılı yazılarıyla bildirilmiş ve onaylanan bir nüshası iliştilererek çevrilmiştir.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

Vali Y.
Turgut BEYGO"

İl Emniyet Müdürlüğü'nün ek olarak gönderdiği ana tüzükten aldığım ilk 6 maddesi aşağıdaki gibidir.

Türk Yüksek Maden Mühendisleri Cemiyeti Ana Tüzüğü'nün Bazı Maddeleri (1930 tarihli nizâmnamenin muaddel şeklidir.)

Madde 1- Umumi merkezi Zonguldak'ta olmak üzere (Türk Yüksek Maden Mühendisleri Cemiyeti) adı ile 1930 yılında bir Cemiyet kurulmuştur.

Madde 2-

- a) Memlekette maden sanayiinin ilerlemesine hizmet edebilme emeli ile mesleğin yükselmesine çalışmak,
- b) Maden sanayii ve mühendislik bakımından umumi bir istifade ve menfaati haiz her türlü ilmi araştırma çarelerini sağlamak,
- c) Meslek haklarını, üyenin ihtiyaç ve menfaatlerini korumak ve temin etmek,
- d) Üyeler arasında meslek ve dostluk münasebetlerinin ve dayanışmanın artmasını sağlamaya çalışmak,
- e) Üyelerin teknik bilgilerini arttırmak üzere aralarında işbirliği, konferanslar, mesleki etütler, yayınlar, sergiler, inceleme gezileri, kütüphane, müze tertip ve tesis etmek,
- f) Dergi, kitap vesair meseleleri matbua etmek,
- g) Yabancı mühendislik birlikleri ile memlekette mesele ile ilgili teşekküllerle temasta bulunmak ve bu gibi yurt içi teşekküllerle federasyon yapmak,

- h) Fen ve mesleklerine ait resmi veya hususi anlaşmazlıklarda hakem ve bilirkişilik göstermek ve bu işlerde gereken yetkililer için kanuni hükümleri elde etmeğe çalışmak,
i) Memleket maden servetlerinin israfını önlemek ve mesleği himaye etmek gayesi ile maden ocaklarının mühendis nezareti altında çalıştırılmasını sağlayacak kanuni hükümleri elde etmeğe çalışmak,
j) Projeye nezaret hakkı ve bunlara benzer emeklere karşı verilecek ücretleri tespit etmek ve bunun yerine getirilmesine çalışmak.

Madde 3- Türk Yüksek Maden Mühendisleri Cemiyeti siyasetle uğraşmaz.

Madde 4- Cemiyeti:

Yüksek Maden Mühendislerinden	İhsan AYL A
" "	İhsan SOYAK
" "	Mustafa Sami ERK
" "	Yusuf GÜRATA
" "	Zeki YERDELEN

müessis sıfatı ile kurmuşlardır.

Madde 5- Medeni haklarına, sahip diplomalı her Türk Yüksek Maden Mühendisi, Yüksek İzabe Mühendisi, Yüksek Petrol Mühendisi, Jeologlar ve maden sahalarıyla doğrudan doğruya ilgili diğer şubelerdeki Yüksek Mühendisler Birliğe asli üye olarak girerler.

Madde 6- Madenlerin idaresinde ve madenlerle ilgili bulunan veyahut cemiyetin maksadına yardım edebilecek kimseler kongre veya ilk kongreye susulmak kaydıyla idare heyeti kararıyla cemiyetin fahri üyeliğine seçilebilirler. Aynı tarzda diplomalı ecnebi yüksek mühendisler de fahri üyeliğe seçilebilirler.

Yüksek Maden Mühendisleri Cemiyeti'nin Maden adlı yayın organının Aralık 1938 tarihli ve 4 nolu sayısında;

"9 Ekim 1938 tarihinde toplanan Türk Maden Mühendisleri Cemiyeti'nin senelik kongresinde geçen seneki İdare Hey'eti bu senede aynen büyük bir ekseriyetle seçilmiştir.

Yeni İdare Hey'eti Azaları

<i>Reis</i>	<i>: Bay İhsan SOYAK</i>	<i>Kozlu Kömür İşleri Genel Direktörü</i>
<i>Katibi Umumi</i>	<i>: Bay Cemal Zühtü AYSAN</i>	<i>Maden Umum Müdürlüğü Baş Müh.</i>
<i>Katibi Umumi Mua.</i>	<i>: Bay Bahri SAVAŞKAN</i>	<i>Havzai Fahmiye Müdürlüğü Müh.</i>
<i>Muhasip Aza</i>	<i>: Bay Nevzat YERDEL</i>	<i>Maden Direği Limited Şirketi Direktörü</i>
<i>Aza</i>	<i>: Bay Bahaettin BİRSAN</i>	<i>Kozlu Kömür İşleri TAŞ Müh.</i>
<i>Aza</i>	<i>: Bay Cemal Sait BARK</i>	<i>Ereğli Kömür İşletmesi Müh.</i>
<i>Aza</i>	<i>: Bay İhsan AYL A</i>	<i>Türk Kömür Madenleri AŞ. Müh.</i>

Yine aynı yayında "Türk Maden Mühendisleri Cemiyeti Arkadaşlarımız" başlığı altında 1939 yılında Cemiyete kayıtlı olan meslektaşlarımız aşağıdaki şekilde sıralanmıştır.

Abdullah Hüsrev GULEMAN	MTA Genel Direktör Muavini
Adnan DEMİRCİOĞLU	MTA MAA Grubu Direktör Vekili
Ahmet KALAYCIOĞLU	Kömür Kollektif Şir. Müessislerinden
Ariotti	EKİ İşletme Direktörü
Azmi HALULU	Türk Mühendislerinden
Bahaettin BİRSAN	Kozlu Kömür İşleri TAŞ içeri Prensipal Mühendisi
Bahri SAVAŞKAN	Havzai Fahmiye Müdürlüğü Mühendislerinden
Balli	Türk Kömür Madenleri AŞ. Kozlu Şubesi Direktörü
Bedri BEKİROĞLU	Etibank Genel Direktör Muavini
Behçet Kemal ÇAĞLAR	Cumhuriyet Halk Partisi Halkevleri Müfettişi
Behçet OKTAY	EKİ Mes'ul Müdürü
Bekir Vehbi ERGENE	EKİ Genel Direktörü
Bouquin	İnağzı Ocağı Mühendisi
Cafer ZADİL	İnağzı Ocağı Mühendisi
Celal ADIBELLİ	EKİ Mühendislerinden
Celal Ferit ÇINAR	Fethiye Krom Madeni Mühendislerinden
Cemal	Zonguldakta Müteahhit Mühendis
Cemal BAŞGÖZE	Maden Umum Müdürlüğü Mühendislerinden
Cemal KIPÇAK	Etibank Değirmisaz Linyitleri İşletmesi Mühendisi
Cemal Sait BARK	EKİ İşletmesi Mühendislerinden
Cemal Zühtü AYSAN	Maden Umum Müdürlüğü baş Mühendisi
Cemil Sadık BAŞGÖZE	MTA Enstitüsü Mühendislerinden
Cemil BAYRAGÜN	Kozlu Kömür İşleri TAŞ Mühendislerinden
Cevat ADIGÜN	İnhisarlar Umum Müd. Tuz Fen Şb. Müdürü
Cevat Eyyüp TAŞMAN	MTA Petrol Grubu Direktörü
Delbecq	Kozlu Kömür İşleri TAŞ Mühendislerinden
Duhaux MARCEL	Türk Kömür Madenleri AŞ. Kozlu Mühendisi
Ekrem	İstanbul Belediyesi Makine Şubesinde Mühendis
Emin HARAÇÇI	Kuvarshane Bakır Madeni Mühendisi
Enver ERKMEN	Türk Kömür Mad. AŞ. Kandilli Mühendisi
Esat KERİMOL	İş Bankası Şirketler ve Partisipasyonlar Direktörü
Ethem TABASARN	Hacı Bektaş Tuz Madeni Müdürü
Fahrettin DORUK	Türk Kömür Madenleri AŞ. Kozlu Mühendisi
Faik BİRKAN	Havzai Fahmiye Müdürlüğü Mühendislerinden
Fromont	Türk Kömür Madenleri AŞ. Kozlu Mühendisi
Fuat TARI	Dağardı Krom Madeni Mühendislerinden
Grubl	Ereğli Kömür İşletmesi Mühendislerinden
Hadi YENER	MTA Enstitüsü Maadin Baş Mühendisi
Hakkı	İnhisarlar Umum Müd. Mühendislerinden
Hakkı KÖK	Türk Mühendislerinden
Halil PEKMEN	Havzai Fahmiye Müdürlüğü Mühendislerinden
Halim	Kartal Çimento Fabrikası Müdürü

Hamdi ADALI	Ereğli Kömür İşletmesi Mühendislerinden
Hamdi SAMİ	Bursa'da Fabrikatör
Hayri	Fethiye Şirketi Müdürü
Hikmet	İnhisarlar Umum Müd. Mühendislerinden
Hikmet RIZA	Etibank Mühendislerinden
Hilmi	Guleman Krom Madeni Mühendisi
Hilmi EREL	Etibank Mühendislerinden
Hulusi BARUTOĞLU	MTA Enstitüsü Mühendislerinden
Hulusi ORPEN	Maden Umum Müdürlüğü Mühendislerinden
İbrahim Hilmi DİNÇER	İktisat Vekaleti Mühendislerinden
İbrahim NAİM	İstanbul'da Fabrikatör
İbrahim NARŞAP	Tavşanlı İshaklar Krom Madeni Mühendisi
İhsan AYLA	Türk Kömür Madenleri AŞ. Kozlu Mühendisi
İhsan Ruhi BERENT	Keçiborlu Kükürtlü TAŞ Direktörü
İhsan SOYAK	Kozlu Kömür İşleri TAŞ Genel Direktörü
İsmail ERGENE	22/271 Numaralı Ocaklar Amili
Kadri YERSEL	Kilimli Şirketi Mühendislerinden
Kâmil AGAT	Kozlu Kömür İşleri TAŞ Mühendislerinden
Kamil HAZNEDAROĞLU	Etibank Mühendislerinden
Kâzım AKYEL	Karabük Demir Fabrikasında Mühendis
Kemal LOKMAN	MTA Petrol Grubu Direktör Muavini
Kemal SİLİMEN	Maden Umum Müdürlüğü Mühendislerinden
Kenan	Kartal Çimento Fabrikası Mühendisi
Kerim Behlül BERKİ	Türk Kömür Madenleri AŞ. Baş Mühendisi
Kudret ARGUN	Etibank Mühendislerinden
Louis CHARBONNEAU	138 numaralı Çamlı Ocağı Mühendisi
Löfevr	Türk Kömür Madenleri AŞ. Teknik Müşaviri
Mahir EDİSON	138 numaralı Çamlı Ocağı Mühendisi
Mahmut BALER	Galata Kredi Liyone Han Kat: 1
Mahmut Rasim MUTUK	MTA Enstitüsü TTL. Direktör Muavini
Maréchal	Kozlu Kömür İşleri TAŞ baş Mühendisi
Mazlum	MTA Enstitüsü Mühendislerinden
Mazlum GÜRSON	MTA Enstitüsü Mühendislerinden
Mazlum KUROSAN	Etibank Mühendislerinden
Mustafa AHİ	Kozlu Kömür İşleri TAŞ Mühendislerinden
Mustafa Sami ERK	22/271 Numaralı Ocaklar Mühendisi
Mücteba	Etibank Mühendislerinden
Naci ÜÇER	226 numaralı Ocak Amil ve Direktörü
Nadir Hakkı ÖNEN	Türk Kömür Madenleri AŞ. Kilimli Direktörü
Naim KROMER	Kuvarshane Bakır Madeni Mühendisi
Nazım ADASAL	Zonguldak'ta Müteahhit Mühendis
Nebil EZGÜ	MTA Enstitüsü Mühendislerinden
Necdet EGERAN	MTA Teknik İşler Direktör Muavini
Necdet ÖZDİNÇ	İktisat Vekâleti İrtibat Memuru(Maden Mühendisi)
Nedim	İstanbul Elektrik İşletmesi Mühendislerinden

Nevzat URUK	Ereğli Kömür İşletmesi Mühendislerinden
Nevzat YERDEL	Maden Direği Limited Şirketi Direktörü
Nihat ÜSTÜNEL	Kilimli'de 82 numaralı Ocak Mühendisi
Niyazi	Kozlu Kömür İşleri TAŞ Mühendislerinden
Nuri	Susurluk Borasit Madeni Mühendisi
Ömer Necmi	MTA Enstitüsü Mühendislerinden
Rahmi AKINCI	Ereğli Kömür İşletmesi Mühendislerinden
Rasih TANBERK	Havzai Fahmiye Müdürlüğü Mühendislerinden
Rauf ALPSOY	Kozlu Kömür İşleri TAŞ Mühendislerinden
Rauf GELENBE	Havzai Fahmiye Müdürlüğü Mühendislerinden
Refet	Adresi Malum Değil
Reşat	Ankara İŞ Bürosu Mühendisi
Reşit Osman GENCER	MTA Enstitüsü Genel Direktörü
Rıza TUNA	İnhisarlar Ankara Baş Müd. Tuz Fen Şubesi
Roux	Kozlu Kömür İşleri TAŞ Mühendislerinden
Ruhi ALKOR	Kozlu Kömür İşleri TAŞ Mühendislerinden
Sadettin PEKMEZCİLER	MTA Enstitüsü Mühendislerinden
Sadi MİMAROğLU	Maden Umum Müdürlüğü Mühendislerinden
Sadi Saim NAT	Bolkardağı Madeni Direktörü
Salahattin Halit	Fethiye Krom Şirketi Mühendislerinden
Sıtkı	Fethiye Paterson Krom Madeni Mühendislerinden
Süleyman Sırrı	Madenci, Zonguldak
Őadi	Kozlu Kömür İşleri TAŞ Mühendislerinden
Őatunov	Kireçlik Şirketi Mühendisi
Őerafettin	Kozlu Kömür İşleri TAŞ Mühendislerinden
Şerif	Kozlu Kömür İşleri TAŞ Mühendislerinden
Tahsin BAYSAL	Kozlu Kömür İşleri TAŞ Muhasebe Direktörü
Talat TAN	Kilimli Şirketi Mühendislerinden
Tevfik AYYILDIZ	Türk Kömür Madenleri AŞ. Kozlu Mühendisi
Vercher	Ereğli Kömür İşletmesi Mühendislerinden
Verona	Türk Kömür Mad. AŞ. Kandilli Direktörü
Viroux	Ereğli Kömür İşletmesi Mühendislerinden
Wantiez MAURİCE	Türk Kömür Madenleri AŞ. Kozlu Mühendisi
Yusuf GÜRATA	Divriği Demir Madeni İşletme Direktörü
Zeki YERDELEN	Kireçlik Kömür Madeni TAŞ Mühendis ve Müdürü
Zlkerem ALTAY	Çeltik Linyit Madeni Müdürü

Kurulduğu ilk yıllarda Maden adı verilen bir yayın ile üyelerine ulaŐan Türk Yüksek Maden Mühendisleri Cemiyeti, bu yayını bilemediğimiz bir nedenle 1939 senesinde bir ara vermiŐ, ancak 1945 yılından itibaren tekrar yayınlanmaya başlamıştır. 1945 yılında verilen aradan sonra tekrar yayınlanan Maden Dergisi'nin önsözünde;

"Cemiyetimiz, mecmuasının son sayısını 939'da çıkarmıŐ ve bu yılın Őeametli (uğursuz), sömürgecilik, intikam, kan ve pıhtı tohumları ekilen, ıztırap ve sefalet baykuŐlarının habercilik yaptığı eylül ayından itibaren daha mühim ödevleri baŐarmak ve madencilik sınırlarında nöbet beklemek için bu yayını muvakkaten durdurmuŐtu.

Türk madencisi, başındaki en büyük idarecisinden, en küçük işçisine kadar ödevinin kutsal önemini idrak ediyor. Buna dört elle sarılarak yılmayan, yıpranmayan bir gayret ve imanla çalışıyordu. Bilerek, övünerek ve inanarak;

Biz, bütün Türk teknik adamları, bugün olduğu gibi her zaman beraber yürüdüğümüz yüksek hamiyet ve enerjisine güvendiğimiz vatandaş kitlelerle, cefaya dayanan Türk işçisiyle, yurdumuzun bütün kutsal davalarında ve devrim hamlelerinde yan yana, el ele ve seve seve savaşmakta devam edeceğiz. "Türk Ölür, fakat Mâğlup Olmaz"

Türk Yüksek Maden Mühendisleri Cemiyeti'nin ana tüzüğü'nün 40 maddesinde yer alan "Cemiyetin Şubeleri" başlığı altında;

"Cemiyetin asli üyelerinden 20 ve bundan fazlasının sürekli olarak buldukları mahallerde cemiyetin oradaki işlerini kolaylaştırmak ve faaliyetini genişletmeye yardım olmak üzere ve Merkez İdare Hey'eti'nin muvafakatiyle bir şube açılabilir. Bu şubenin kat'i olarak açılabilmesi Umumi Kongre'nin onaylamasına ve mahalli hükümetin tasdikine bağlıdır. Bütün şubeler ve merkeze bağlı ve onun emrindedir."

Bu madde gereğince 1960 yılında Türk Yüksek Maden Mühendisleri Cemiyeti Ankara Şubesi oluşturulmuştur. 1954 yılında kurulan Odamızın 1955 yılında Zonguldak Şubesi oluşturulmuş, 1960 yılında da merkezi Zonguldak'ta bulunan Cemiyetin Ankara Şubesi oluşturulmuştur. Ankara'da ikamet eden maden mühendislerinin uğraşları ile Yenisehir İnkilap Sokak'ta bir yer tutan meslektaşlarımız etkinliklerini bugüne kadar aynı adreste sürdürmüşlerdir. Ankara'da bulunan üyelerimizin genelde kamu görevlisi olduğunu göz önüne alan Şube Yönetimi bu binayı saat 17.³⁰'dan sonra da lokal olarak düzenlenmiştir. 25 Nisan 1960 tarihinde gerçekleştirilen ilk Genel Kurula aşağıda isim ve çalışma yerleri yazılı meslektaşlarımız katılmış ve Şubenin ilk üyelerini oluşturmuşlardır.

Türk Yüksek Maden Mühendisleri Cemiyeti Ankara Şubesi'ne Kayıtlı Aza Listesi

ETİBANK	MADEN DAİRESİ
Eşrefeddin Zeki AKA	Cemal BAŞGÖZE
Siddik AKSOY	Ahmet CEBECİ
Tacettin ATAMAN	Enver ERKMEN
Kamil HAZNEDAROĞLU	
Celal KURTULUŞ	TPAO
Hulusi ORPEN	Kâzım AKYEL
Turgut ÖZEREN	Ö.Necmettin DANIŞMAN
Hilmi SANALAN	
Nevzat URUK	PETROL DAİRESİ
Suphi YAVAŞÇA	Hikmet DİNÇER
Yusuf ZENGİN	Kemal LOKMAN

	Kasım ÖNDER
TKİ	SERBEST
Cevdet AKARUN	Hamdi ADALI
Behçet ALPAY	Ruhi ALKOR
Hamza BATUK	Rauf ALPSOYLU
Yusuf GÜRATA	Hürrem ALTAY
Reşat SİLİMEN	Vedat AYTAMAN
Hikmet SÖZEN	Cemal Sait BARK
Nevzat YERDEL	Ö.Hulusi BARUTOĞLU
	Turan BAYKAL
	Şahap BİRGİ
MTA	Ali Kırac BEKİŞOĞLU
Sadrettin ALPAN	Burhanettin ÇUTAY
Mazlum ANGIN	Necdet EGERAN
M. Zeki DOĞAN	Nebil EZGÜ
Meral KALABAY	Mazlum ÖGET
Nahit KIRAĞLI	Ahmet PEKKAN
M. Rasim MUTUK	Musa ŞAMGUL
Sadettin PEKMEZCİLER	Necip TOLUN
Nuh Naci TİLEV	Tahsin YALABIK
Melih TOKAY	Ahmet SELÇUK

Toplam 54 üye ile kurulan Türk Yüksek Maden Mühendisleri Cemiyeti Ankara Şubesi'nin kurucu üyeleri bu çalışmanın da içinde görüleceği gibi Odamızın Yönetim Kurullarında görev almış ve önde gelen üyeleridir.

1970'li yıllara gelene dek, "Maden Mühendisi" ve "Maden Yüksek Mühendisi" farkı gözetilmiş, bu da meslektaşlarımız arasında manevi kırgınlıklara sebep olmuştur. 1960'ların sonuna kadar "mühendis", "yüksek mühendis" farkı gözetilmiş, ve ondan sonra "mühendis" unvanının esas olduğu kabul edilerek, aradaki fark üzerinde durulmamaya başlanmıştır. Türkiye'de, "Mühendis" ve "Yüksek Mühendis" ayırımının sebebi, 1953 yılında kurulan şimdi İstanbul Teknik Üniversitesi'nin başlangıcı olan YÜKSEK MÜHENDİS MEKTEBİ'dir. Bu okul, Fransız sistemine göre kurulmuştur ve Türkiye'de İnşaat, Makina ve benzeri mühendisleri yetiştirmekteydi. Bu okulda eğitim, Fransa'da olduğu gibi, liseden sonra beş yıl idi ve buradan mezun olanlar, otomatik olarak "Master" yani "Yüksek Mühendis" unvanını alıyorlardı.

Bilindiği gibi, Zonguldak'ta 1924-1931 arasında Maden Okulu açılınca, burada da Yüksek Maden Mühendisleri yetiştirilmiştir. 1950-1955 arasında dört yıllık eğitim ile "Mühendis" yetiştirilmeye başlanınca, aradaki "Mühendis" ve "Yüksek Mühendis" farkı ortaya konmuştur. 1970'lerden sonra, İstanbul Teknik Üniversitesi, temel olarak dört yıllık üniversite eğitimi kabul etmiş ve bu fakülteyi bitirenler "Mühendis" unvanı ile mezun olmaya başlamışlardır. Avrupa ve Amerika'daki gibi, Türkiye'de de "Master" yapmak lisans eğitimi sonraki bir konu haline gelmiştir ve her mühendisin Master yapması gibi bir gereklilik ortadan kalkmıştır.

Bu nedenle, Yüksek Maden Mühendisleri Cemiyeti ile Maden Mühendisleri Cemiyeti birleşerek bir cemiyet halinde Zonguldak'ta faaliyete devam etmişler ve bu birleşmenin Ankara'da da şubesi açılmıştır. Bu cemiyet ve şubesi, faaliyetlerini daha çok sosyal alanda devam ettirmişlerdir. 1954'de Maden Mühendisleri Odası kurulup geliştikçe, meslektaşlarımız arasındaki hem mesleki ve hem de sosyal aktiviteler, Oda bünyesinde daha geniş bir şekilde kendini göstermeye başlamıştır. Madenciler Bayramı'nı 1950'lerde ve 1960'larda Cemiyet düzenlerken, daha sonraları bu etkinliği Oda düzenlemeye başlamıştır. Günümüzde Zonguldak Maden Mühendisleri Derneği (Cemiyeti) Zonguldak-Fener'deki hizmet binasında ve Ankara Maden Mühendisleri Derneği (Cemiyeti) Ankara Sakarya Caddesindeki hizmet binasında faaliyetlerine devam etmektedirler.